

Z dnešního evangelia:

Byly právě svátky posvěcení jeruzalémského chrámu; bylo to v zimě. Ježíš se procházel v chrámě, v sloupoví Šalomounově. Židé ho obklopili a řekli mu: „Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!“ Ježíš jim odpověděl: „Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví. Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovčí. Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život: nezahynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé. Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže vyrvat z Otcovy ruky. Já a Otec jsme jedno.“ (Jan 10, 22-30)

Tento dialog se židy navazuje na obraz pastýře (verše 26-27). Pravděpodobně Ježíšovi posluchači interpretovali tenhle obraz jako mesiánský. Ptají se však na to, jestli Ježíš je Kristem, což znamená Božím pomazaným. Mesiánská hodnota Ježíše byla pro židy přijatelná. Odhodili ho, protože nechtěl jednat podle jejich představ ohledně Mesiáše. Proto ho obžalovali z rouhání a chtěli ukamenovat. Ježíš mluví o své jednotě s Otcem. Neříká, že jsou jedna osoba, ale že jsou jednotou. Ta věta je pochopena jako vyvyšování se Ježíše do úrovně Boha. On ale obhajuje svůj nárok na to, že je Bohem na základě žalmu 82,6 a na skutečnosti, že je posvěcený a poslaný Otcem. (Komentář k evangeliu)

Rozvrh pobožností na hřbitovech:

Lovosice – Pá 1. listopadu v 15.00 hod.

Velemín – So 2. listopadu v 10.00 hod.

Milešov – So 2. listopadu v 9.00 hod.

Sulejovice – Ne 3. listopadu v 10.30 hod.

Prackovice n. Labem – St 6. listopadu v 15.00 hod.

Lukavec – Út 5. listopadu v 15.00 hod.

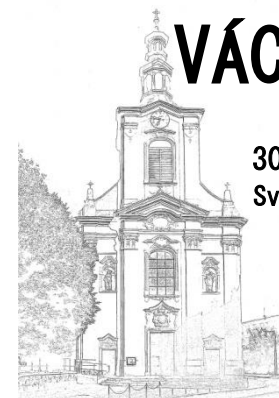
PÍSEŇ BRATRA SLUNCE

(sv. František z Assisi ji složil v období mezi r. 1224-1225)

Nejvyšší, všemohoucí, dobrý Pane,
tobě patří chvála, sláva, čest a každé dobrořečení.
Náleží jen tobě, Nejvyšší,
a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno.
Buď pochválen, můj Pane,
spolu se vším svým stvořením,
především s panem bratrem Sluncem,
jenž je dnem a skrze něhož nám dáváš světlo.
A on je krásný a září velikým jasem;
tvým, Nejvyšší, je obrazem.
Buď pochválen, můj Pane, za sestru Lunu a za hvězdy,
na nebi jsi je stvořil jasné, vzácné a krásné.
Buď pochválen, můj Pane, za bratra vítr,
za vzduch a oblaka, za jasnou oblohu a každé počasí,
jímž dáváš svým tvorům obživu.
Buď pochválen, můj Pane, za sestru vodu,
která je moc užitečná, pokorná, vzácná a čistá.
Buď pochválen, můj Pane, za bratra oheň,
kterým osvětluješ noc,
a on je krásný, veselý, silný a mocný.
Buď pochválen, můj Pane, za naši sestru, matku Zemi,
která nás živí a stará se o nás
a vydává rozličné plody s pestrými květy a bylinami.
Buď pochválen, můj Pane, za ty, kdo odpouštějí
pro tvou lásku a snášejí křehkost a trápení.
Blaze těm, kdo to snášejí pokojně,
neboť tebou, Nejvyšší, budou korunováni.
Buď pochválen, můj Pane, za sestru smrt těla,
které žádný živý člověk nemůže uniknout.
Běda těm, kdo zemřou ve smrtelných hříších;
blaze těm, které naleznou ve shodě s tvou nejsvětější vůlí,
protože druhá smrt jim neublíží.
Chvalte mého Pána a dobrořečte mu,
děkujte mu a služte mu s velkou pokorou.

Myšlenky pro život

- Dokud nám nejde o život nežijeme.
- Člověk, který se nemodlí, se pokouší uniknout sobě, protože utíká před Bohem. (T. Merton)
- Modlitba znamená, brát víru vážně, konat ji s věností Božím slovu a mluvit do Temnoty, k tomu, který naslouchá, i když člověk o něm nic neví. (R. Guardini)

VÁCLAV

č. 42 (2013)

27. 10. 2013

30. neděle v mezidobí
Svátek posvěcení kostela

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2, 410 02
Lovosice

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

Lovosice	Út, St, Pá - 16.30 hod.
	Čt - 7.30 hod.
	Ne - 9.00 hod.
Sulejovice	Ne - 10.30 hod.
Milešov	Pá - 9.00 hod. (zámecká kaple)
Velemín	So - 10.00 hod.

Změny:

Lukavec – 29.10.2013 v 15.00 hod.

Aktivity v týdnu:

- Modlitební skupina – Út 15.30 hod.
- Křesťanské rozhovory St 30.10.2013 v 17.30 hod.

Odpověď k žalmu - neděle 27. 10. 2013

„Chválíme tvé slavné jméno, Hospodine!“

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

62. Co je to duše?

Duše je tím, co činí z každého jednotlivce skutečného člověka; tedy je to jeho životní princip, jeho nitro. Duše vytváří z pouhého hmotného těla živoucí lidské tělo. Díky své duši se člověk stává bytostí, může říkat „já“ a může předstupovat před Boha jako nezaměnitelný jedinec.

Lidé jsou tělesné a zároveň duchovní bytosti. Lidský duch je více než tělesné funkce a nelze jej vykládat z hlediska hmotné stavby člověka. Rozum nám napovídá, že musí existovat nějaký duchovní princip, který je sice vázaný na tělo, a přece s ním není totožný. Nazýváme ho „duší“. Přestože duši nelze „dokázat“ přírodovědeckými metodami, bez přijetí tohoto duchovního a hmotu přesahujícího principu nelze chápat člověka jakožto duchovní bytost.

Některé památky v týdnu

2. listopadu – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Dnešní památka navazuje na včerejší úvahy, týkající se i naší věčnosti. Jde o zemřelé, toužící po naší pomoci, aby mohli patřit mezi svaté v nebi. Církev na své zemřelé vždy pamatovala modlitbou a každé slavení mše svaté obsahuje i vzpomínku na mrtvé. Po ustanovení „Všech svatých“ na 1. listopad se v západní církvi následujícího dne pozvolna začala slavit i výroční vzpomínka na zemřelé. Slavení této vzpomínky zavedl v r. 998 benediktinský opat Odilo z Cluny. Postupně se rozšířila, roku 1300 byla údajně schválena v Římě. V Aragonii toho dne začali kněží slavit tři mše svaté za zemřelé. Papež Benedikt XIV. tento zvyk potvrdil r. 1748. K rozšíření na celou církev došlo až v roce 1915.

Již ve Starém zákoně byly za zemřelé konány modlitby a oběti. Juda Makabejský např. poslal do Jeruzaléma dva tisíce drachem, aby byla vykonána smírná oběť za hřích padlých bojovníků. Modlitba, mše svaté a naše dobré skutky jsou jediným cenným darem pro naše zemřelé.

Další památky:

28. října – Po svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů

31. října – Čt nezávazná pam. sv. Wolfganga, biskupa

1. listopadu – Pá Slavnost Všech svatých

3. listopadu – 31 Neděle v mezidobí

INTENCE (ÚMYSLY) mši sv.:

Ne 27.10.2013 – v 9.00 hod. Za farníky
v **Sulejovicích v 10.30 hod.**

Út 29.10.2013 – Za Boží požehnání pro Petra

St 30.10.2013 – Na dobrý úmysl

Pá 1.11.2013 –

Ne 3.11.2013 – v 10.00 hod. Za farníky
v **Sulejovicích 10.30 hod.**

Odpustky a Dekret Apoštolské penitenciárie

Památka všech zemřelých, lidově označovaná „Dušičky“, je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do plného společenství s Bohem a jsou ve fázi „očišťování“. Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše. V období od 1. do 8. listopadu mohou každoročně věřící pro duše v očistci získat za splnění stanovených podmínek tzv. plnomocné odpustky - tedy prominutí časných trestů za odpuštěné hříchy a uzdravení jejich následků.

Apoštolská penitenciárie (jeden ze tří tribunálů římské kurie, do jehož agendy patří odpustky) udělila českým a moravským diecézím výjimku na žádost místních biskupů a věřící v České republice mohou pro duše v očistci získat odpustky už v týdnu před Památkou věrných zemřelých, v případě, že v obvyklé době od 1. do 8. listopadu nemohou z vážných důvodů navštívit hřbitovy. Tato výjimka platí v následujících šesti letech.

K obvyklým podmínkám získání plnomocných odpustků v dušičkovém týdnu (sv. zpověď, nebo stav milosti posvěcující, sv. přijímání, modlitba Otče náš, Věřím v Boha a na úmysl Svatého otce, návštěva hřbitova (1. a 2. listopadu stačí navštívit kostel)) přibývá pro toto prodloužené období (od 25. do 31. října) podmínka nová: vážný důvod, pro který věřící nemůže získat odpustky v obvyklé době. Vždycky je potřeba pro získání plnomocných odpustků nemít zalíbení v nějakém hříchu.

Mít čas

Život je příliš krátký a čas, který ztratíme zíváním, se nám nikdy nevrátí. (Standhal)

Takový rozhovor jistě všichni znáte: Potkají se dva známí. Jeden říká: „To je skvělé, že tě vidím. Mám toho tolik na srdci! Měl bys pro mě chvilku čas?“ „Pro tebe mám čas vždycky.“ „Tak co zítra?“ „To bohužel nepůjde. Už mám něco domluveného!“ „A co máš v úterý?“ „V úterý jdu hrát kuželky.“ „Tak ve středu.“ „To si jdu s jedním kolegou zaplavat.“ „A ve čtvrtek by to šlo?“ „Ve čtvrtek máme schůzi farní rady.“ „tak tedy v pátek?“ „Na pátek jsem si koupil lístek do divadla.“ „A co v sobotu?“ „V sobotu chodím většinou na fotbal a pak se dívám v televizi na přehled sportovních událostí.“ „A neděle?“ „Neděli trávím rád sám s rodinou. Musíme se najít alespoň jeden den, abychom mohli být spolu.“ „Šlo by se tedy setkat příští týden?“ „Nemám s sebou diář, tak ti nemohu říct nic určitého. Víím jen, že tam mám už dost zapsaných termínů.“ „A přes příští?“ „To musím každý večer do fotografického kursu; přihlásil jsem se, abych se zdokonalil.“ „Tak ten další týden?“ „To budeme pravděpodobně na dovolené.“

Tak nebo podobně vypadá dnes mnoho rozhovorů dobrých přátel. Tazatel je zklamán, protože jeho přítel na něj nemá čas. Myslí si, že kdyby mu na setkání opravdu záleželo, určitě by něco odložil jako méně důležité, byl by k dispozici a vyhověl jeho prosbě.

Mnoho z nás dnes nemá čas pro druhého. Našemu plánování padá za oběť každá hodina dne. Platí nutnost dosáhnout maximálního úspěchu, výkonu a zábavy. Nesmíme promarnit ani okamžik, důležitá je každá minuta. Co kdybychom promeškali něco důležitého...

Do Berlína přijel jeden čínský profesor. Jeho německý kolega mu šel naproti k vlaku a před nádražím uviděl na zastávce autobus. Rychle vzal Číňana za ruku: „Pospěšte si!“ Oba utíkali přes náměstí a chvatně nastoupili do autobusu, který se okamžitě rozjel. Němec pohlédl udýchaně na hodinky a řekl: „Bohudíky, získali jsme tím pět minut!“ Nato se ho Číňan zeptal: „A co s těmi pěti minutami budeme dělat?“ (Prokop Siostrzonek: Ranní zamyšlení)

Děkuji všem, kdo se podíleli na přípravě kostela na slavnost birmování.

Váš farář